

[Peder Jakobsen.]

sig om, og det, som vi vil have ud af loven, er det, der kom ind i december 1939, hvor der udtrykkeligt står i lovens § 1, 1ste stykke, at ministeren kan bestemme, at udførsel kun må foregå gennem de af ministeren nedsatte udvalg. Det er det, vi finder urimeligt og ikke nødvendigt, for man kan godt kontrollere og regulere landbrugseksporten til de forskellige lande til de forskellige priser uden at give disse eksportudvalg monopol på at eksportere. Hvem er det, der skal sælge vore varer? Det er da ganske givet den mand, der sælger bedst. Det er den mand, der er den fødte sælger, eller som måske har lært sig op til det, og der er ingen garanti for, at det afgjort er de folk, der sidder i eksportudvalgene.

Jeg vil gerne tillade mig at spørge den højtærede landbrugsminister, om det overhovedet ikke har gjort indtryk på ministeren, at der på et bestemt område har været rettet en, ja man kan endog kalde den en voldsom kritik mod forskellige eksportudvalg for den måde, hvorpå de har administreret denne lov i de år, der er gået efter krigen. For os at se var kritikken i alt fald så alvorlig, at, som jeg sagde dengang, enten måtte disse eksportudvalg rense sig overfor den kritik, der var rettet mod dem, eller også måtte loven laves om. Ingen af delene skete. Derfor ønsker vi nu loven ændret således, at eksportudvalgenes eneret til at eksportere tages ud af loven, således at denne kritik kan forstumme. Jeg synes jo også, at det burde være i den højtærede landbrugsministers interesse, at der såvidt muligt blev ro om denne lov.

Den højtærede landbrugsminister henviser iøvrigt også til en henvendelse, som han har fået fra mejeriernes fællesorganisation om opretholdelse af disse eksportudvalg videre frem. Jeg vil nu sige, at jeg tager ikke en sådan henvendelse fra denne organisation så højtideligt, for henvendelsen går jo kun ud på, at eksportudvalgene skal have lov til at bibeholde den monopolret, de har. Jeg vil derfor henstille til den højtærede landbrugsminister, at han heller ikke tager denne organisation med hr. Overgaard i spidsen så højtideligt. Det har jo vist sig, at hr. Overgaard foruden at rette denne henstilling om at beholde monopolretten samtidig henstiller at få Marshallmillioner, når blot han kan få dem til halv pris. Derfor giver jeg ikke meget for denne henstilling, og derfor synes jeg ikke, man fra lovgivningsmagtens side bør tage den herre mere højtideligt, end at vi godt

kan lade ham sidde, når han vil gå ved krykker, og så lade de folk komme til at gå, som forstår at løse opgaverne, og som kan klare sig selv.

Hvad de tosidede handelsaftaler angår, synes jeg nok, at den erfaring, man herhjemme har fået i den sidste månedstid med vel vor største tosidede handelsaftale, nemlig smøraftalen med England, viser sig ikke at være særlig god. Efter at England ved forhandlingerne har trykket Danmark, ikke alene det danske landbrug, men det danske samfund, 95 øre i pris pr. kg smør, giver man håndslag på en 6-årig smøraftale, og 14 dage før denne handelsaftale skal træde i kraft, devaluerer England pundet med 30 pct. og køber omtrent 30 pct. billigere. Det kan nok siges at give både landmændene herhjemme og også det danske samfund et vist skud for boven, hvad de tosidede handelsaftaler angår. Det er fuldstændig urimeligt at handle på den måde.

Der er et andet spørgsmål i forbindelse med devalueringen, som jeg gerne vil berøre, og det er formodningerne om en forventet større smørekseport til Amerika, nu da vi har sænket vor krone parallelt med pundet. Jeg vil gerne spørge den højtærede landbrugsminister, hvordan det forholder sig med denne forventede smørekseport til Amerika. Efter de oplysninger, jeg har, eksisterer der nemlig stadig forbud mod import af smør i Amerika, og hvad nytter det, at man bliver konkurrencedygtig på det amerikanske marked, når man ikke får lov til at få døren lukket op og få varen ind? Derfor vil jeg gerne spørge den højtærede landbrugsminister: Hvad har regeringen gjort for om muligt at udnytte dette nye marked for danske landbrugsprodukter?

Jeg vil med disse bemærkninger foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg, hvor man kan arbejde med tingene, idet vi fra vor side ønsker, at den af krigen skabte tilføjelse må blive taget ud af loven. På mit partis vegne kan jeg tilsige, at vi vil tage velvil lig del i arbejdet.

Aage Fogh: Man tør nok sige om det foreliggende lovforslag, at det er den lille lov med den store virkning: 3 små paragraffer, men tilstrækkeligt til at binde hele handelen med vort hovederhvervs produkter.

Hvad angår vor stilling til lovforslaget, vil jeg med den højtærede formands tilladelse gerne indlede med ganske kort at citere en af mine udtalelser fra sidste gang, vi behandlede loven. Jeg sagde ved den lejlighed, at

„målet for vort arbejde i denne sag er